

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

**Mesagiul M. Sale
Regelui Carol II,
O solie a Păcii**

Cuvântarea rostită de Suveran și radio-difuzată de 400 de posturi de peste ocean, a cucărit inimile tuturor Americanilor.

Sobru, substanțial și rostit de pe treptele unui presigiu european de prim ordin—mesagiul Majestații Sale Regelui Carol II n'a fost o simplă cuvântare ocazională ci a adus în fața lumii întregi însăși mărturisirea crezului de viață al României.

Milioanele de ascultători care așteptau cu atata nerăbdare cuvântul Suveranului nostru, și-au patat da seama, în chipul acesta, de însemnătatea cruciată, pe care prezența României o are, pentru civilizație, în sud-estul european. O țară care a grăit, prin suveranul ei, astfel cum a grăit, este o țară careia toate porțile viitorului i se deschid surazătoare.

Se șue cât preț pun Statele Unite ale Americii și odată cu ele — toate statele progresiste, pe promovarea ideilor de pace și de concordie internațională.

Puternică, având drepturi indiscutabile în concertul marilor Națiuni, — „România (a spus, ferm și limpede, Majestatea Sa Regele Carol II) urmează, cu statornicie, calea dezvoltării bunelor relații, a bunei înțelegeri și a păcii dintre oameni și, astfel, ea este totdeauna gata să participe la orice manifestare care poate promova aceste virtuți umanitare”.

Într-o vreme când atâtea state dosesc doar ura și im-prăstie doar panica, exemplul unei țări, care —neînfricoșată și sigură pe puterile ei — anunță, prin glasul Marelui sau Rege, că va purta totdeauna făcna, risipitoare de neguri, generoasă și pacificatoare a virtuților umanitare, — exemplul acesta impune, pretutindeni: peste Ocean și în Europa.

Masagiul Majestații Sale Regelui Carol II ne-a înălțat în stîmă și respectul lumii întregi.

Roadele acestei cuvântări, prin care s'a exprimat etica unei țări întregi au și nceput să se arate în toată frumusețea lor. Telegramele și publicațiile venite din marea continent al Americii sunt adevărate imnuri de laudă, închinăte României și Suveranului ei. Am fost cunoscuți prin tot ce este mai prețios: prin sufletul nostru, ale cărui elanuri au fost magistral înfățișate de cuvintele domnești.

După rezultatele, extraordinare de rodnică, ale vizitei Majestații Sale Regelui Carol II în principalele capitale ale Europei — ambasada aceasta regală, pornită fulgerător și nevăzută, prin stihii, până pe tot pământul Americii, a adus țării servicii incalculabile și pentru care toți Români trebuie să fie recunoscători.

„Noua Constituție este isvorită dintr'o nevoie sănătoasă a cerințelor naționale și a fost frământată în conștiința mea și a sfetnicilor mei cari, alături de neuitatul meu părinte, au fost creatorii României de astăzi.

Țara căreia i-am încredințat spre învoire această nouă Constituție a primit-o cu un entuziasm care Mi-a bucurat inima.

Sunt cel dintâi legat da ea și voi fi cel dintâi Păzitor al ei pentru binele poporului român”.

M. S. REGELE CAROL II

(Dip discursul pronunțat la promulgarea Constituției)

CHEMARE

Către iubitul nostru Cler și popor Românesc din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș.

de Nicolae și Alexandru, Mitropoliți ai Ardealului

În ziua de 27 Februarie se împlinește un an de zile de când M. S. Regele Carol II a întărit, cu înalta Sa iscălitură, Constituția cea nouă, a Țării Românești, ce a rodit din frământarea sufletului Său mare, închinat poporului român cu toate podoabele pe care I le-a hărăzit Atotputernicul Dumnezeu.

Gândindu-ne la tot ceace înseamnă pentru Țara Românească și pentru străngerea rândurilor între toți fiii neamului nostru, această Constituție, Noi, Arhiepiscopii celor două biserici românești din Ardeal, am găsit de cuviință a ne apropia gândurile și inima într'un singur simțământ de slavă, întocmai cum făceau odinioară, în zilele mari ale neamului, înaintașii noștri de glorioasă pomenire, care au cinstit scaunele arhieriești dela Sibiu și dela Blaj.

Iubiții noștri fii sufiletești,

Inceputul anului trecut ne găsisse în mari frământări, în mijlocul unor lupte între frați, ce ne iroseau puterile, în jurul unor dispute mărunte, în loc de a închina aceste puteri operei de consolidare a Statului.

Totul era contestat în viața noastră publică.

Nu era hotărîre de guvernământ, nu era persoană, autoritate, valoare morală lege și chiar Constituția, care să nu fi fost supuse îndoielilor, care să nu formeze obiect de controverse și de ceartă continuă.

Cu asemenea metode nu putea înainta această țară.

Mai ales în această epocă, la scurt timp după unirea națională, trebuia ca toate gândurile și puterile noastre să fie închinare acțiunii, comune și încheigate, de întărire a Neamului și a Statului.

Dumnezeu însă a binevoit să aducă și această stare mult dorită, prin înțelepciunea Regelui nostru prea iubit, care a avut voința de a merge drept la fînta salvatoare scoțînd Țara din frământarea care o slăbea din zi în zi. Iar în acțiunea pornită, M. S. Regele a făcut apel la toți Români ca să vină în ajutorul și în slujba ei.

Pătrunși de spiritul acelei calde solidarități, care vibrează în litera noiei Constituții și recunoscători lui Dumnezeu pentru înțelepciunea, puterea de muncă și înflăcărata dragoste de neam, ce a binevoit a sădi în sufletul Suveranului nostru, noi chemăm poporul binecuvîntatului Ardeal la sărbătoarea aniversării Constituției, care va avea loc în ziua de 27 Februarie, în cetatea sfintelor împliniri naționale, la Alba Iulia.

România întreagă va prăznui în această zi, roadele strălucite ale unui an de muncă stăruitoare, desfășurată cu încredere și cu elan răscolitor de către M. S. Regele Carol II.

Fiecare oraș, fiecare sat, va fi în sărbătoare, așa cum se cuvine în ziua de aniversare a celei mai de seamă dintre biruințele românești, dela Unire încoace.

Ardealul tradițiilor naționale trebuie să prăznuiască, oșebit de toate sărbătoririle

(Continuarea în pag. III-a)

**O nouă politică
de comunicații**

La sfârșitul săptămânii trecute, a avut loc, la București, solemnitatea instalării Consiliului superior a transporturilor și tarifulor.

Cu acel prilej d. ministru Mihail Ghelmegeanu a făcut un expozeu, subliniind că „înființarea Consiliului se datorește necesității de a se trece dela diferite lucrări de comunicații la o politică de comunicații”. D-sa nu a făcut altceva decât să promoveze, încăodată, însăși linile directoare ale noului regim, care —neavînd nimic comun cu politica de improvizații și diletanțisme păgubitoare Statului, ale guvernărilor de altădată—înțelege să dea însemnătatea cuvenită planurilor tehnice bine delimitate.

Mihail Ghelmegeanu
Ministrul Comunicațiilor

Cu un cuvînt: nu vom mai asista de acum încolo la spectacolul furnizat de deputatul x, care determină să treacă linia ferată pe lângă locul y, numai pentru că pe acolo se afla, cu totul „întâmpiator” moșia sa. Nu vom mai da ochii cu linii de cale ferată începute și lăsate baltă pentru totdeauna, numai și numai pentru că — după căderea dela putere a celor care începuseră lucrările—noul venit înțelegeau că bine este pentru țară să se răzbune pe foștii guvernanți, necontinuuându-le „opera” continuare în pag. 2-a

Trezirea gustului pentru lectură

de Vasile Chirișescu

La noi, problema lecturii e încă de o vie actualitate. Plăcuta și de folos zăbavă pe buchile cărților, nu ispitește lume prea multă. Dovada? Chiar autori consacrați și lecunzi nu pot trăi numai din produsul creației lor; editorii dau faliment iar librarii, pe lângă tot felul de articole, vînd și... cărți! Drept urmare, s'au formulat acuzații—mai mult sau mai puțin juste, și s'au făcut propuneri—mai mult sau mai puțin interesante.

Personal, în cadrul unui simplu articol de gazetă, nu vîm încerca să acuz sau să dau vreo rețetă miraculoasă, ce ar putea să rezolve totul. Îmi vîm permite doar să expun câteva încercări, care m'au condus la i-

deea că, atât lumea satelor, cât și aceea dela periferia orașelor, nu-i refractară lecturii. Dimpotrivă.

Prin clasa VIII liceală, eram învățător suplîntor într'un sat depe malul Bistriței. În orele de lucru manual, am început să citească elevilor, mai ales poveștile lui Creangă, cu ilustrații de pictorul Ary Murnu (în Dîmneața copililor). Elevii au rămas încantați, iar unii din ei m'au rugat să le dau vreo carte sau revistă, din care să citească și părinților, acasă. Le-am dat. Încetul cu încetul, cererile s'au înmulțit și—nu după multă vreme — întrucât eu le dădeam, fie în dar, fie sub formă de împrumut, am fost solicitat să

primesc bani, pentru a le cumpăra reviste și cărți dela oraș. La acest rezultat ajunsesem când a sosit vacanța și, odată cu ea, sfârșitul experienței mele, deoarece toamna următoare am plecat la universitate.

Peste vreo 2 ani, împreună cu niște prieteni, elevi de liceu, am hotărît înființarea unui cămin cultural, în satul natal. Entuziasmul dela serbarea înaugurală, precum și atitudinea sâtenilor în diferite prilejuri și mai ales cu ocazia discuției în vederea ridicării unui local propriu, m'au făcut să trăiesc clipe neuitate, poate cele mai frumoase din viața mea.

Am înțelegat și o mică bibliotecă, pe care o conducea tot un satean, dar cu o răvnă și o pricepere vrednică de admirație. În scurt timp, cărțile au fost celtite și a trebuit să ne adresăm Casei Școalelor, sub auspiciile căreia

era pus căminul, pentru a putea face față cererilor din ce în ce mai multe.

Peste alți câțiva ani, am avut prilejul să activez în societatea culturală „Al. Vlăhuța” din Roman, condusă de distinsul, harnicul și înimosul avocat N. C. Pipa. Acolo m'am convins de același lucru: și în lumea orășenească dela periferie există aceași dorință de a se desfata și cultiva cu ajutorul cărții. Trebuie numai puțină osteneală și mult, —foarte mult suflet, pentru a avea un public celtitor, din ce în ce mai numeros.

Iată, deci, unul din marile ro-uri ale actualelor și viitoarelor cămine culturale.

Citiți în pag. II-a

UN PROCES de HOTAR
LA VALEA VIEI ÎN 1799

de Gh. T. Kirileanu

O nouă politică de comunicații

continuare din pag. 1-a

D. ministru Mihail Ghelmegeanu inaugurează o nouă politică de comunicații. O politică mai puțin personală—adică mai puțin egoistă,—dar înfapt mai tolositoare cetățenilor. O politică, în care nu vor fi luate în considerare decât nevoile înun-turilor, și nu — ca altădată — ochii fumosi ai cutăruta sau cutărula

„Desvoltarea rețelilor de transport, a spus d-sa, trebuie să fie astfel orientată, încât să stabilească cea mai bună legătură între centrele de producție și de desfacere ale Țării, să asigure călele cele mai indicate și rapide pentru transportul de călători, precum și legăturile cele mai potrivite cu marile artere de trafic internațional.”

P. S. — În nr. viitor: Imperioasă necesitate a liniei ferate Piatra-N. Toplița.

Deschiderea conferinței de presă a Înțelegerii Balcanice

Luni 20 Februarie a. c., au sosit în capitală delegațiile de gazetari din Înțelegeria Balcanică, în vederea conferinței a IV-a de presă ce se ține în București, sub președinția d-lui Eugen Titeanu subsecretar de stat al propagandei, care a pronunțat cuvântarea de deschidere, aducând din partea guvernului român, și în special din partea subsecretariatului de stat al propagandei, salutul cel mai cordial și, în același timp, cel mai camaraderesc, confrăților eminenți, cari reprezintă presa greacă, turcă, jugoslavă și română.

D-sa a omagiat memoria marului reformator Atatürk, apoi a continuat:

„Ceeace ne unește astăzi este, solidaritatea profesională și sentimentul puternic al necesităților de colaborare balcanică.

Presa, care a reprezentat în totdeauna în domeniul politic o avangardă a idelilor, a fost cea dintâi care a trasat drumul acestei înțelegeri, căutând să risipească tot ceea ce putea să ne despartă și să exalte tot ceea ce trebuia să ne unească.

Oricine va recunoaște că în acest domeniu rolul presei este esențial. Această forță imensă pe care o reprezintă foaia tipărită, este un cuțit cu două tălșuri: ea poate face tot atât de ușor răul, ca și binele.

Not trebuie să subliniem tot ceea ce e destinat să înfrățească și să alungăm, din exercițiul profesunilor noastre, tot ceea ce este menit să desbina.

Iată de ce, din acest punct de vedere, imi permit să consider covârșitor rolul internațional al presei.”

Rubrica medicului.

EPISTAXIS

Este o boală caracterizată prin scurgerea de sânge din nas. Locul de unde se scurge sângele este mucoasa nazală, care este străbătută de o mulțime de vase sanguine dintre care cea mai principală se numește artera sfero-palatina.

Această arteră este așezată pe pereții despărțitor a celor 2 nări și poate plesni din următoarele cauze:

Scobitul în nas, loviturile, stănutatul, suflarea tare a nasului, în timpul căldurilor mari (insolație), dureri de cap, a unei sforțări, după o masă copioasă la hipertensivi, la bolile de rinichi, bolile de inimă, de ficat, la începutul bolilor infecto-contagioase, la pubertate sau menopauză.

Boala se manifestă printr-o scurgere de sânge din nas, mai abundentă sau mai puțin abundentă, dela 50 gr. — 300 gr. iar ca timp durând dela 5-10 minute. În nas se formează chlaguri de sânge, care dacă sunt numeroase, fac ca sângele să se scurgă și pe partea dinapoi a gâtului.

La tratament, în primul rând trebuie să evităm sau să tratăm cauzele predispozante.

În cazurile ușoare se recomandă ca bolnavul să stea așezat (nu culcat) cu corpul aplecat înainte, să apeșe nara cu degetul timp de 5 minute, sau să introducă în nas un tampon de vată înmuiat în apă oxigenată (12 volume) sau într-o soluție de antipirină (1 gr. antipirină cu 60 gr. apă). Apăsarea cu degetul se va face lateral, iar nu în spre fundul nasului cum greșit se obișnuiește, deoarece, după cum am mai spus, vasele sunt așezate în mucoasa despărțitorii nasului și nu în fund.

Apoi se va ridica degetul foarte ușor—altfel riscăm să dezlăim chlagul format—vom sta liniștiți și vom respira ușor.

Dacă hemoragia este puternică se va face o tamponare a nasului înjecții hemostatice, de către medic, urmată de o canterizare a vasului lezat, bolnavul neconsumând în acest timp nimic fierbinte.

Dr. Șt. Marin

EPIGRAMA...

În cronica ce ai rimat
Cu explicații și cu scuze,
Dece nu spui adevărat?
Că fosta-i parait de muze!...

Lui „Ives”

JAK.

Celor doi directori ai Avântului

Unul cât o gamă, lung,
Altul cât un... semiton...
Dar se împacă, nu se împung:
Parcă's Pat și Patășon.

AVTO.

Citiți și răspândiți

„Avântul”

DESCÂNTEC

de Const. Emil Dănciuloiu

Răutate, răutate, pe tine nu te-a legănat nimeni în unda versului, căci tu trăiești de asupra inspirăției poetice; tu plutești pretutindeni, începând cu faptul dimineții, când poezia argintiești zorile, până la asfințit, când ultimele raze mai pânguresc culmile de cetină.

Mi-e silă de hidoasele tale ghiare; mi-e silă de apropierea ta.

Dar, om ce sânt, mi-e milă de tine.

Și dacă există în tine o fărâ-mă din acea armonie universală care se cheamă bunăta—da, da, căci tu nu-ți dai seama,

dar ești o formă rădăcită a bunătații—fugi cât mai departe de mine.

Căci nu sunt vrednic de înuțila ta obladure: sunt slab ca să te pot frânge; dar tare ca să te pot dispregui.

Ci eu în viață sunt aproape orb; căci razele care pornesc snop din ochi-mi obosiți, cad neputincioase subsecera stearpă a vieții.

Și dacă invinsa mea căutătură cutează — în ultim zvăcnit — să privească dincolo de inuțil și banal, tu singură, stântă răutate, mă învalui în ochii tăi calzi dar dogoritori; și-ți rote-

Un proces de hotar la Valea Viei

Cu nădejdea că pe încetul vom sporii materialul pentru cunoașterea trecutului orașului Piatra, în vederea alcătuirii unei monografii a acestui vechi oraș, publicăm două documente inedite privitoare la apărarea hotarului moșiei locuitorilor din Valea Viei, împotriva încălcărilor din partea moșiei Dărmănești. În aceste documente avem numele de acum 140 ani a fruntașilor din Valea Viei, cu frumosele lor grădini cu pomi roditori, precum și semnele de hotar cu nume interesante, care merită a fi cunoscute de tinerimea școlară iubitoare de excursii.

G. T. K.

Cartea de hotărnicie ce a făcut hotarnicul Gheorghe Iuga vornicul de poartă, locului din hotarul târgului Pietrii, ținutul Neamțului, pentru care loc au avut pricină lăcuitorii târgoveți din Târgul Piatra cu banul Iordache Darie și cu schitul Gărcina.

(1799) Academia Română, doc. 263 CC.

(urmăre)

Arătând intr'aceste isplsoace și alte semne despărțitoare, despre alte părți, am cerut și dela dum. ban Iordachi Darie să scoată scrisori dovezi ce va ave împotriva jăluitoilor târgoveți. Și au dat răspunsu că nici o scrisoare nu are, ce numai o stăpânire după cum au apucat, și pentru acee au scos carte de blestăm ca cine din oamenii bătrâni, după cum vor și să mărturisască și să va primi și dum. Și după răspunsul dum ban am apucat pe târgoveții pietreni să scoată oameni bătrâni, strelni împreglu-rași, care să n'albă amestic la moșie, să mărturisască după carte de blestăm cum vor și pentru stăpânire și să dovediască și pentru semnele ce sânt arătate prin scrisori. Și au adus la fața locului șapte oameni bătrâni, strelni împreglu-rași, care după carte de blestăm au mărturisit fiește cartile după cum au știut. Iară un Grigoraș Costeniș, ce-l zic și Piticariul, din satul Gărcina, ce au arătat că ține minte dela răposatul Domn Mihail Vvod, au mărturisit pentru poarta Branștii, că au apucat-o la Gura Sărății, drept mobilele ce sânt și acum, și de acolo spre amiază tae hotarul despărțitor pite apa Bistriței, la pârăul Doamnei, dinglos de un psc inalt ce să numește Bătea Doamnei. Iar despărțire spre răsărit, din poarta branștii, fac drept la dîl spre răsărit, pite dealul ce să numește Carbusosul și pogorâ în pârăul Carbusosului, și de acolo la dîl, drept la curmătura Carliomanului și de acolo la vale la o topliță ce să numește Lacul roș și trece pite pârăul Borzochlanului și apucă la dîl, la polana Blendii ce este din vale de hotarul Căldărie. Și dela aceste semne arătate, așe au apucat stăpânindu-se în sus de mănăstire Bistrița, iar în glos să stăpânie de târgoveții din târgul Piatra, până cându s'au luat o bucată de loc din moșie târgului și s'au dat la mănăstire Gărcina, rămânând Vale Viei cu pământul ce lăste făcut de târgovații din Piatra, supt stăpânire lor far'de nici o pricină, apoi

dela o vreme au prinsu a li să face inpresurare de cătră alții.

Ionita Nicola din Mărațai, vârsta lui de 80 ani mai bine.

Vasile Motărcală ot tam vârsta lui de 71 ani. Ionita Șoldan ot tam (de acolo), vârsta lui de 60 ani mai bine. Aceștie șed pe moșie dum. spatar Dumitrachi Bogdan.

Vasile Mateiu, din Gura Sărății ce șede pe moșie m-rii Gărcina, vârsta lui de 64 ani mai bine, să află toți trăitori locului din strămoși, moși și părinții lor, carei au mărturisit că au apucat și el poarta branștii la Gura Sărății drept mobile — și pentru despărțire hotarului așe au știință, după cum să arată mai sus la mărturisire bătrânului Grigoraș Costeniș, ce lăste vrăstaie cu pârăinții lor.

Iar pentru o bucată de loc, o mie stănj, ce s'au luat din moșie târgului și s'au dat danle la m-re Gărcina, așe stj. s'au măsurat din poarta branștii dela Gura Sărății, pe șăul Bistriței în glos, până lângă pscul Borzochlanului ce lăste despre amiază de către apa Bistriței, unde mai este alături un psc, care amândoi să fac din dîlul Carliomanului, dela care psc tae despărțire moșiei Gărcinii spre apa Bistriței la vâdușul vechi, din glos de moara lui Gavrilăș. Dîlăconul. Iar despărțire despre răsărit, din pscul Borzochlanului, tae pite al doile psc, pe din sus de Șomăteci, unde li-au fost casile pe supt aceste doi pscuri și fac drept la polana Blendii, care locuri de case cercându-le s'au găsit semne că au fost case.

Iar pentru Valea Viei, cu pomătul ce lăste făcut de târgoveții din Piatra, au apucat atât el, cât și părinții lor stăpânindu-se tot de târgoveții—după cum sânt știute și lvezele anume a căruia niam sânt și cum că pe alții n'au apucat stăpânind.

Iar pentru despărțire despre Dărmănești așe au apucat, că la capul moșiei despre miază noapte, trece hotarul Dărmăneștilor pite dîlul Cozlii, începându-se dela polana Blendii, pe supt dîlul Cozlii, pela fântâna Helgi, ce este supt dîlul Cozlii și apucă coasta spre răsărit, pe drumurile vechi sâpate și pe la un loc ce lăste diasupra în dîl, în curmătura Cozlii, și pogorâ la vale spre răsărit, pe la humărie din sus și pe din glos de moara Dărmăneștilor, unde pite apa Cuejdului ce este acum curgător au fost și platara hotar, în dambu lângă Cuejdu, și de acolo tae la cărupu, pinte mobile la hotarul despărțitor a dum. spat. Dimitrachi Bogdan—cere piatră de lângă Cuejdu, dela o samă de vreme incoace au lipsit.

Iar pentru întindere stăpânirii dum. ban Iordachi Darie, pe Vale Viei, de inpresură moșie târgului, cât și a m-rii Gărcinii, este din pricina unor bejănari dela Solonți, ce li-au așezat dum. ban supt dîlul Cozlii, drept polana Blendii, în vreme Moscalilor, fiind dum. ispravnic la ace vreme. Care bejănari au fost venit întâi să așezi cu târgoveții pentru bir și neputându-se

continuare în numărul viitor

CĂRȚI, REVISTE, ZIARE

Mihail Botez: Concepția idealistă a matematicilor în antichitate (Piatra-Neamț 1939, tipografia Gimnazului industrial din Bolgrad, 8 pagini în 8°).

Opt pagini pline de miez, în care prietenul nostru M. Botez—doctor în matematici dela Genova (Italia) și profesor de aceeași știință la liceul de băieți „Petru-Rareș”—analizează înrudirea filosofiei cu știința abstractă și idealistă a matematicii.

Am cere autorului, fiindcă îl știm că poate, să ne dea un stu-

diu mai întins, intitulat numai atât: „Concepția idealistă a matematicilor”.

Revista Societății „Tinerimea Română” anul 57, nr. 5. E o revistă școlărească și literară, care ar trebui citită mai ales de elevii din școlile secundare.

Revista „Satul”, anul 9, nr. 98 și 99, pe Ianuarie și Februarie. E o revistă admirabilă, pentru săteni și plugari. Abonamentul 60 lei pentru 12 numere pe an, pline de prețioase învățăminte practice.

Ritmul Vremii, ziar săptămânal de informații și propagandă culturală, în anul al III-lea, care apare la Roman, sub conducerea d-lui C. Mihoc—licențiat în drept și președinte al Asociației funcționarilor școlari din întreaga țară.

Este unul din cele mai bune ziare din Moldova, utat prin colaboratorii așei pe care-i are, cat și prin cuprinsul interesant și variat pe care îl prezintă cititorilor.

Moldova, ziar săptămânal de informație și propagandă culturală, în anul III, care apare la Bacău sub direcțiunea profesorului C. Sturzu, are în fiecare număr o admirabilă „pagina a satului”

ști arpile întinse a proteguire, mistuindu-se când și când în umbra mea.

Umbra ce-mi călăuzește orb pașii. E ceasul când durerea se scurge în lume, toarsă din futorul sufletului meu, veșnic sbucumatuții meu suflet.

Eu și singurătatea; doar vântul — copil nebun — se zben-gue printre ramuri; apoi se o-prește o clipă și mă privește atent, cu un singur ochiu, ochiul curiozității; și din nou o zbughește să-mi mângâie tristețea, fluierand a paguba prin coltoanele moarte ale casel de lemn din fața, cocoțată ici, în vârf de brazil.

Apoi degetele de zefir — ca speriate de nălucă — se pierd în mângăeri inutile.

Căci deasupra mea, rotești în

cercuri tot mai apropiate, tu, rautate!

Și curând îți iesește zborul, îți domolești avântul și cu salturi obosite cați loc de hodină.

Cerci să dormi dar nu poți; iar dacă ai ațipit o clipă tre-sari ca scuturată de friguri.

Îți ridici ochii din pânjeniișul ațipitului și te alunzi din nou în bezna blestematului tau destin.

Și în nesabuita ta alergare te-ai ciocnit cu cineva: un simplu ciot în calea înaltei tale meniri. Ai putea să treci nepăsătoare înainte.

Tu însă te oprești, privești atent, te zbuciumi că nu dezlegi încă nimic.

Rămâi însă locului și, harnic palng, începi să torci, din futorul veninului, rețea plăcerii tale.

Rețea de culoarea sângelui și

întunericului, cu ochiuri străambe și noduri șchioare.

Te includezi amarnic dacă prinsul, cu o ușoară ridicatura de umăr, sfășie tirul tors cu atata truda de tine.

Te inventezi când pasul nu l e securca în leasa pe care tu l-o sement în drum.

Te șabli că brațele tale cad neputincioase pe un grumaz nepasator.

Te privesc și gându-mi mă chlama cu ani înapoi.

Unde ești, Făt-Frumos, să strivești capul acestei zgripțoroaice?

Căci bătrâni — la suflet sau la trup—vrem câte odată să mai trăim fiorul basmului din copilărie, depănat de o mamă iubitoare la gura sâracă a sobei.

Pentru buna rânduială

Din nevoile poștei locale

Am fost informați că, zilele trecute, poșta locală a fost inspectată de către d. general Căpitanul directorului g-ral al poștelor și telegrafului.

Credem că d-sa a fost mulțumit de felul în care este instalată poșta noastră. Avem un local cum nu multe orașe ale țării îl au. Și dacă ne gândim la vechia instalare a poștei, unde-ți rupeai piciorul prin rătăcirile dușmănelor, și unde funcționarii se ofteau în întunecimea unor odăi chioare, stând clate peste grămadă, — apoi noul local este un colț de rai. După ce ai fost în vechiul sălaș al poștei și ai intrat în noul ei palat, simți cam cecece va fi simțit Dante când a putut măsura întinerul infernului cu lumina Paradisului.

Totuși, poșta noastră, — a constatat-o și d-l director g-ral, — are o mare lipsă. Este lipsa de personal. Funcționarii pe care-i are azi, foarte desolăți, luptă din greu să facă față tuturor nevoilor de trafic postal a județului nostru. Ei vezi, de aceea, vestești de o muncă istovitoare, dincolo de puterile omenești; căci, oricum, datoria trebuie împlinită.

Dar cu toată oșdăria pe care o pun, nu pot dovedi. Așa se

explică de ce anume întreprinderi și instituții cari au mari expediții postale de făcut, să vadă nevoile a pune oamenii lor să ajute pe funcționarii poștei, pentru a nu se zăbovi plecarea corespondenței și coletelor.

Această împrejurare ne dă de gândit. Cum adică, județul nostru atât de bogat, care prin multe-l întreprinderi, plătește o mare sumă de bani pentru comunicații, să ducă, tocmai el, o asemenea lipsă? Alte județe, mai sărace și cari contribuiesc deci cu sume mai mici pentru comunicații, au poște mai bine înzestrate. Dovadă că în multe capitale de județ corespondența se împarte de două ori pe zi, iar expedierea se face la fei.

La noi avem o singură cursă; iar factorii care impart scrisorile duc și banii veniți prin mandate poștale.

Spunem toate acestea, cu nădejdea că acum, după ce însuși d. director g-ral al poștelor a putut vedea nevoile poștei noastre, se vor putea găsi mijloacele de îndreptare, și de bună rânduială, pentru a dispărea vîtreaga ce domnește asupra poștei județului și orașului nostru.

A. A. Rotundu

LOCALA

Mal nimic nu s'a urît din loc. Târgul nostru hibernează, deși iarna-l săracă în omăt și ger. Nu știm prin ce coltoane s'a tras totuși lumea, căci nimeni nu se vede, pe năceri.

Am avut totuși într-o zi impresia unui târg mare. Atunci când au apărut aici coloneii care fac școala de general și care au ajuns cu treburile și pe la noi. Forțata ultima din centru de grade mari; parcă erau cine știe ce garnizoană, cu multe regimente, comandate, toate, de colonel respectabili, ca vechime gata-gata să mai adauge o tresă pe umăr, o frunză la șapcă și o stea în frunte. Ne-a plăcut mai cu seamă să vedem între acești candidați de ofițeri generali, pe fostul nostru prefect, d. colonel Ghineraru și ne-am simțit mândri că-l putem vedea aspirând la un rang deosebit. Șederea d-sale la Plăta ca prefect se poate să-l fi fost de bun augur, căci de aici mulți au avansat generali.

INTERNĂ

Plină de conferințe diplomatice, săptămâna care se încheie, a văzut oaspeți mulți. Miniștrii de externe ai țărilor balcanice s'au intrunit la București sub

președinția d-lui Gr. Gafencu, ministrul nostru de Afaceri Străine. Reprezentanții preselor din țările balcanice au constituit și ei sub președinția d-lui Eug. Titeanu, subsecretarul de stat al propagandei.

Amândouă aceste conferințe am afirmat, odată mai mult, solidaritatea înțelegerii Balcanice, pe toate tărâmurile și gândul nestrămutat al păcii, care să reasă dintr-o strânsă colaborare și o comună înțelegere a primejdiilor care amenință în fiecare clipă liniștea omenirii. Și nu știu de ce, cu toate că adese ori înțelegerile dintre state, la grea cumpănă, s'au destrămat, astăzi această armonioasă colaborare cu prietenii balcanici, parca ne dă o satisfacătoare încredere în durabilitatea unei bune prietenii, care să impună lumii.

Tot astfel, o întăritoare impresie ne-o dă și svăcnirea de patriotisme a celor doi episcopi ardeleni, — ortodox și unitar, — care, trecând peste deosebirea confesională, au lansat o chemare de înfrățire dela Alba Iulia, pentru a sărbători noua Constituție. Ardealul, purtător al unei milenare lupte naționale, face, prin episcopii ei, — în demnul cel mai temelnic la So-

lidaritatea națiunilor, pentru ca, din această solidaritate, să iasă consolidarea României, așa cum a fost. Înaltul gând care s'a strecurat în paragrafele constituției înalte.

EXTERNĂ

Președintele republicii spaniole, reîngătat în Franța, este rechemat urgent și stăruitor în Spania republicană. Nu vrea să se ducă și știe el de ce. În fiecare zi se așteaptă la căderea ultimelor rezistențe ale trupelor sale. Victoria generalului Franco se apropie cu pași repezi; iar d. Azana preferă să trateze, nu situația Spaniei, ci a sa proprie mai cu seamă, de dincolo de hotarele spaniole. Căci d-sa nu se teme, credem, atât de generalul Franco, dela care s'ar putea aștepta la oarecare clemență, ci mai curând de furia multimii care a crezut în el, în prietenii lui, în isbânda lui, dar în urma căreia nu s'au ales decât cu o țară în ruină; ruină sufletească și materială; ruină a demnității politice, a comorilor de artă și cultură, a vieții economice.

Celelalte țări așteaptă. Așteaptă sfârșitul serenadelor spaniole, iar unele cred că asta ar putea fi „uvertura” unor opere de mai mare amploare.

CHEMARE

Către iubitul nostru Cler și popor Românesc din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș.

(Continuare din pag. I-a)

locale, ziua aceasta, care a deschis larg porțile înfrățirii și ale redeșteptării noastre.

Iubit popor românesc,

În slujba operei de împăciuire și înfrățire trebuie să se găsească și acum, ca întotdeauna, Sfânta noastră Biserică strămoșească.

Cine nu știe că, decăteori s'a petrecut un eveniment important în trecutul neamului nostru, Biserica a fost de față cu ajutorul ei, cu binecuvântarea ei.

Cu atât mai mult se cuvine astăzi ca Biserica să fie angajată la această operă de Renaștere Națională, care nu e o acțiune de caracter politic ci, în primul rând, are un caracter moral și se adresează adâncurilor noastre sufletești, prin mijloace și argumente de ordin superior.

De aceea, cu iubire de mamă, Biserica chiamă prin Noi pe toții tui ei la o sărbătoare a păcii și a bunei învoiri.

Ceasul de față, în special, ne poruncește să ne strângem rândurile.

Când ne pândesc atâtea primejdii din afară, datori suntem până la unul să stăm în ajutor înțeleptului nostru Suveran, ca să conducă destinul acestui neam, spre limanuri fericite.

Și se cuvine, cu amândouă mâinile, să prindem cu toții gândul mântuitor al Suveranului și al stetnicilor Săi luminați,

dovedind astfel lumii din afară solidaritatea și unitatea noastră de ofel, capabilă de a înfrunta orice amenințare.

Iubitul nostru cler și popor,

Ne vom întâlni, deci, cu toții la Alba-Iulia, frați români ardeleni, dela vîlădică până la opincă, legați strâns în simțământul de frăție românească mai puternic și mai grăitor decât toate celelalte.

Veniți în jurul Arhipăstorilor voștri, veniți cu sufletele larg deschise, ca să aducem închinare, după datina strămoșească, Celui ce este Bunul și Înțeleptul Părinte al Țării, M. S. Regelui Carol al II-lea.

Convinși că Renașterea Națională, pe care toți o dorim, va fi posibilă și va rămâne traică numai dacă va fi așezată pe temelia elanurilor sufletelor noastre, noi îndemnăm pe fiii noștri sufletești, ca, ascultând de porunca conștiinței lor și de înalta poruncă a vremurilor de azi să vină la această mare sărbătoare a sufletului românesc.

Binecuvântarea Noastră Arhierască să așeze în sufletele voastre pacea senină și să întărească inimele voastre întru dragostea de Neam, de Țară și de Rege.

Dat în reședințele noastre dela Sibiu și dela Blaj, în ziua de 18 Februarie 1939.

NICOLAE

Mitropolit ortodox al Ardealului

ALEXANDRU

Mitropolit unit al Ardealului

Comunicări străjeresti

„Straja Țării” a hotărât ca ziua de 8 Iunie să fie sărbătorită de toate școalele, cu tot avântul, după programul oficial care se va trimite în urmă, amănunțit, pentru toată săptămâna Străjerilor dela 1—8 Iunie.

Exercițiile din acest an trebuie învățate chiar de acum de către toți elevii și elevele. Pentru aceasta Legiunile de străjeri și strajere, în înțelegere cu Revizoratul școlar Neamț, au hotărât chemarea câte unui invațator (invațătoare), dela fiecare școală, de preferință din acel ce au curs de strajerle și mai ales cu aptitudinile de predare gimnastică și muzicală, la o adunare pe plasă, după cum urmează:

1. Plasa Cetatea Neamț, Duminică 19 Febr., la Tg. Neamț ora

10 dimineața, la școala primară nr. 2 băieți.

2. Plasa I. Gh. Duca, Joi 23 Febr., ora 10 dim. la șc. prim. nr. 1 băieți Piatra-N.

3. Plasa Muntele, Duminică 26 Febr., ora 10 dim. la șc. școala prim. Răpaciuni.

4. Plasa Bistrița, Joi 2 Martie, ora 10 la șc. prim. din Rosnov.

5. Plasa Răsboieni, Duminică 5 Martie, ora 10, la școala prim. Șerbești.

Profesorii specialiști vor veni în acest scop la convocările ce vor primi și care sunt obligatorii. Școlile mixte au un program unitar.

Citiți și răspândiți

AVANTUL

Culturale

Căminul Cultural „Pret I. Roșescu” din com. Calu-Iapa înființat în 1936 de către răposatul preot Vrâncănu, a avut adunarea generală a membrilor.

S'a luat cunoștință de excelența de 3.500 lei, realizat în anul expirat și s'a votat proiectul d. buget pe anul viitor, precum și programul de activitate. Noul comitet ales este alcătuit astfel: președinte d. C. Căpitanu, inginer silvic; director preot Ion Ungureanu, vice-președini d-na Vrâncănu și N. Dogaru, casier G. Cristea, secretar V. Rogojină și Al. Zavate, bibliotecar inv. Alexan, cenzori Gh. Buhuță, N. Albea și Enache Albiș

INGRIJIREA POMILOR RODITORI

Nu este de ajuns a sădi pomi roditori, ci trebuie să știm ce lucrări să mai facem după sădire, pentru a le asigura o viață bună și prin aceasta o rodire cât mai regulată, mai sănătoasă și mai bogată. Operațiunile ce trebuiesc executate în timpul iernii și până în momentul desmuguririi sunt următoarele:

1. Iăterea uscăturilor, cioturilor, ramurilor lăcomie și curățirea coroanelor. Prin această lucrare pomii vor primi mai multă lumină și aer. Principiul curățirii pomilor trebuie să aibă în vedere desfacerea mijlocului coroanei, în așa fel încât când va da frunza să nu se producă o îmbăscăală tocmai acolo unde se vor forma cele mai multe fructe. Taieturile făcute cu toaie specială la ramurile tinere și cu ferestrău la cele mai groase să fie netezite cu un cosor.

2. Curățirea cauburilor de omizi, se va face în timpul în care se fac taieturile de mai sus, și apoi li se vor da foc.

3. Ferulșul trunchiului și ramurilor. Cu răzuitori, perii de sarmă sau alte instrumente se vor curăța lichenii și mușchii care formează cele mai bune locuri de adăpost pentru tot felul de dușmani ai pomilor împiedicând și respirația.

4. Desinfecția și îngrijirea rănilor. Rănila constituie un mijloc de prădare și răspândire a boabelor și dușmanilor pomilor roditori; desemeana apa infiltrându-se prin ele, între coaje și lemn, produc putrezirea lemnului și scorburi. Desinfecția rănilor, se face ușor prin ungerea cu ulei ars, care a fost întrebunțat cu ulei mineral la motoarele cu explozie (automobile, Diesel, etc). Acest ulei ars nu se subțiază cu gaz sau cu alt produs, ci numai prin încălzire în caz că e prea gros.

Scorburile trebuiesc curățate de putregai, unse cu ulei ars și acoperite cu ciment.

5. Stropirea generală de larnă. Se va face din sus în jos și sub formă de ceață, avându-se în vedere ca zemușurile întrebunțate să nu se scurgă pe ramuri și în giroaie—producând astfel arsuri.

Prima stropire (dela caderea frunzelor și până în luna Febr.) se va face cu Carbolineum (Dendrin, Neodendrin, Volka, Deter și Kermocidul). Din luna Februarie și până în momentul desmuguririi se face a doua stropire cu soluțiunea subțiată care se prepară astfel:

Se stinge un kg. var puțin cu

puțin fără să fie înecat cu prea multă apă, într'un vas de 15-20 litri. Când s'a făcut ca o pastă subțire se varsă încet, 2 Kg. pucioasă, ca praf sau bine pistă amestecându-se cu o lopățică de lemn, neconținut.

Se adaugă apoi 10 litri apă rece. Se însemnează pe un lemn înălțimea lichidului în vas, pentru ca să se cunoască la nevoie scăderea ce va fi prin fierbere. Se pune vasul pe foc și se fierbe în clopot o oră, în tot timpul acesta, amestecându-se. Pe măsură ce lichidul scade din fierbere, se va pune apă curată, fiartă în clopot în alt vas, menținându-se astfel până la sfârșit înălțimea lichidului însemnat pe băț, fără să se oprească fierberea.

Dupa o oră se ridică vasul de foc și se lasă să se răcească.

Lichidul are o culoare roșie închisă (castanie), cu miros puternic de ou stricat. Când s'a răcit soluția, se strecoară prin o păznă de sac, apoi se întrebunțează sau se pune la pastrat în sticle bine astupate.

Aceasta este soluția concentrată. Ea se subțiază astfel:

1 litru soluție concentrată la 9 litri apă ca tratament general la pomii roditori;

1 litru soluție concentrată la 4 litri apă ca tratament la arborii atacați de Paduchele din San-Jose, unul dintre cei mai periculoși dușmani a pomilor roditori, care din fericire n'a trecut încă granițele județului nostru;

1 litru soluție concentrată la 49 litri apă, ca tratament în timpul vegetației arborilor.

Aparatele întrebunțate la tratament cât și felurile stropirii se fac bine clătite cu apă curată.

6. Ungerea trunchiului. După operațiile de curățire și stropire se va unge trunchiul până la coroană cu o zeama făcută așa: Un kg. var se stinge încet, încet și când este o pastă moale, se amestecă cu un kg. ulei ars, după care se subțiază cu 20 litri apă, amestecând într'una. Se unge trunchiul cu șomoioage sau bidinele.

7. Curățirea terenului de ramuri, fructe căzute etc.

8. Marcarea și distrugerea pomilor ușați complet sau care sunt în preajma morții și care formează adevărate focare de infecție pentru restul pomilor.

9. Săpatul pomilor. Terenul curățat se va sapa de jur împrejurul trunchiului — și refăcut acest săpat în tot cursul anului.

Gheorghe Podeanu
ing. agr.

INFORMAȚII

Duminică 5 Martie, la ora 11, în localul școlii primare No. 3 de băieți, va avea loc adunarea cetățenească pentru constituirea căminului cultural „Mărăței”, în spiritul noii legi a serviciului social.

La această adunare sunt rugați să ia parte toți cetățenii creștini din cartierul Mărăței.

Duminică 26 Februarie a. c. la liceul „Petru Rareș” va avea loc o șezătoare, la ora 11 dim. în sala de festivități. Va vorbi d. A. Rotundu, directorul liceului, despre „Naștinea și statul” în cadrul unor manifestări muzicale și literare a elevilor străjeri.

Această șezătoare face parte dintr-un ciclu mai mare, orânduit de către d. P. Andrei, ministrul Educației Naționale.

Școlare

În urma dispozițiilor Ministerului Educației Naționale, direcția liceului de băieți „Petru-Rareș” a luat măsuri a se convoca conferințe ale profesorilor, pe clase, la care să ia parte și câte 3 părinți de elevi. Prin aceasta se urmărește atât o strânsă colaborare a școlii cu familia, cât și o coordonare a activității din școală a profesorilor. În vederea acestui scop s-au ținut conferințe pentru clasele cursului superior a liceului, în ziua de Vineri 24 Februarie a. c., urmând a se continua pentru cursul inferior, în săptămâna viitoare. În viitor aceste conferințe vor avea loc lunar.

Direcțiunea liceului „Petru Rareș” pune în vedere părinților elevilor să nu mai facă haine civile, sau după vechiul model de uniformă a liceului. Uniforma regulamentară, în școală și în afară de școală, este cea

străjerască, după modelul publicat în ziar și afișat la școală. Elevii premilitari vor purta tot uniforma străjerască, având însă ca semn distinctiv, o banderolă de 8 cm. lățime, cu insigna premilitară.

Se pun toate acestea în vedere de pe acum, pentru că din vreme, elevii să-și poată confecționa ținuta străjerască. Cel mai târziu la 10 Mai 1939 toți elevii liceului vor fi echipați străjereste.

Consiliul interșcolar reamintește, pe această cale, tuturor proprietarilor de cafenele, cârciumi, bodegi, cinematografe — că elevilor le este interzisă frecventarea unor asemenea localități și mai cu deosebire în timpul nopții. Se face apel către acești proprietari de a nu mai primi în localurile lor elevi și eleve de școală. Câștigul realizat de la elevi este prea mic față de răul care se poate aduce sănătății lor trupesti și mai ales sufletești; iar sancțiunile ce se pot aplica celor ce se abat de la această cerință sunt foarte severe, atât pentru școlari, cât și pentru patronii localurilor.

100 de oi

Neculai Șt. Boțu din comuna Girov (Neamț) are de vânzare 100 de oi frumoase, rasă țurcană, la prețul pietii. Amatorii se pot adresa la adresa arătată.

Asoc. Sportivă și Culturală „Ceahlăul”

Se aduce la cunoștința tuturor că în nr. viitor se va publica programul sportiv și cultural pe 1939.

Cu aceasta ocazie se face cunoscut că D-l. Ștefănescu Mircea a fost delegat de Asociația „Ceahlăul” cu încasarea cotizațiilor și orice alte sume, de bani pe baza chitanțelor emise de serv. caserlei.

Știri din Târgul Neamț

În vederea cercului cultural care se va ține în com. Bălătești, la finele lunii Martie, d-l D-tru Frățescu, subvizor școlar, a convocat comitetul cercului cultural al plășii, la școala No. 1 de fete Tg. Neamț, Joi 16 Februarie 1938.

Subiectul la acest cerc cultural va fi: noua programă analitică a învățământului primar și studiul în legătură cu ea.

Pentru a putea fi pătrunsă mai bine — această interesantă conferință, s'a hotărât împărțirea ei patru capitole: 1. Educația sănătății, o vor trata toți învățătorii dela școlile din com. Pipirig, Vânători și Filloara. 2. Educația minții, învățătorii dela școlile din com. Bălătești, V-le Conta și Răucești. 3. Educația morală-religioasă, învăță-

torii dela școlile din com. Petricani, Uricheni, Grumăzești și Crăcișani. 4. Educația artistică, învățătorii din Tg. Neamț și Bodești.

Din fiecare comună se va alege conferința cea mai bună, care va fi înaintată comitetului cu 15 zile înainte de ținerea cercului. Comitetul va alege pe cea mai bună conferință care va fi citită și discutată în ziua cercului. Felul cum sunt aranjate aceste cercuri culturale, pune la contribuție munca fiecărui învățător.

Tot în ziua de 26 Martie, va fi serbarea ridicării Pavilionului Național la școala din com. Bălătești, la care vor participa toți învățătorii din Plasa Cet. Neamț.

Intrunire străjerască.

Duminică dimineață, la ora 10 la școala No. 2 de băieți din Tg. Neamț a fost o intrunire a comandantelor și comandanților străjeri pentru pregătirea programului de 8 luni.

Au luat parte d-l comand. al Legiunii N. Pascu, împreună cu d-na Stratulescu, comand. Legiunii, însoțiți de d-na Albanezu și Trincă Marin prof. de educație fizică și d-l David prof.

Cantinele școlare

O frumoasă inițiativă este aceea a înființării cantinelor școlare pe lângă fiecare școală primară și gr. de copii din localitate. Prin ajutorul oamenilor de bine, din acest oraș, la aceste cantine iau o gustare, în fiecare dimineață, câte 25—35

de muzică la liceul Petru Rareș din Piatra-Neamț.

S-au executat diferite mișcări gimnastice și cântece, care se vor executa la 8 luni. Ședința s'a terminat la ora 5 jum. când d-l comandant N. Pascu a mulțumit d-lor comandanți pentru munca depusă, făcând totodată și unele comunicări d-lor comandanți.

elevi de fiecare școală.

E o măsură bine venită și face cinstul tuturor celor ce vin în ajutorul necesităților. Ar fi de dorit ca aceste cantine să fie sprijinite înainte, pentru a putea funcționa până la finele anului școlar.

Noul șel al ocolului silvic Piatra N.

Prin decizia ministerială nr. 40.379/1939, d. Inginer Radu Iordache, dela ocolul de regim silvic din Piatra-Neamț, a fost numit șeful ocolului, pe 15 Febr. 1939, în locul d-lui Insp. T. Grigoraș, care deținea acest post și care a fost înalțat.

În seara zilei de 18 Febr. membrii baroului și magistrații din orașul nostru au sărbătorit printr-o masă colegială pe avocatul Leon Pșepelinschi o figură foarte mult apreciată, în societatea locală. A luat cuvântul și d. Gh. Strat, prim președintele tribunalului Neamț.

Pentru sporirea fondurilor destinate ajutoarelor oferite de soc. „Principele Mircea” d-na dr. Pallade, președintă a secției Neamț, a organizat în saloanele Cercului Militar din localitate, un reușit ceaiu dansant.

Nenorociri.

În spitalul Rozonov a încetat din viață săteanul Ion Al. Burduf din com. Români, care fusese crunt bătut de consătenii lui: Ion Batița și Ion Mitrea cu care era într-o veche ură.

Femeia Casandra Ion Hăndruș din com. Vaduri, în etate de 70 ani, care îndeplinea slujba de paznic la moara Raveicii Ion a Tuorei, a murit în urma unor arsuri grave, căpătate prin a-prinderea hainelor.

Locuitorul Grig. Maxim a murit în urma unui accident la lucrul în pădurea Oanțu, unde era angajat al soc. Union Foresta.

Femeia Anița Mușdei din satul Neagra-Broștenilor, ducându-se în toiul nopții în inspecție la șura vitelor, a uitat felinaul aprins acolo.

Dela felinar s'a declarat un incendiu care a mistuit grajdul și vitele dinlăuntrul, apoi flăcările s'au întins și asupra casei de locuit.

Au sărit într-ajutor sătenii, autoritățile și străjerii dela liceul industrial din Broșteni.

TELEGRAMS...

La telegrama adresată M. Sale Regelui cu ocazia Constituirii Căminelor Culturale în orașul Piatra și Județul Neamț, d-l colonel Ilie Crețulescu a primit următorul răspuns:

„Majestatea Sa Regele mă însărcinează a vă transmite înalte mulțumiri pentru omagiile și sentimentele de devotament exprimate de dvs. cu ocazia acunării ținute.

Mareșalul Curții Regale,
CONSTANTIN FLONDOR

COMUNICAT

Majestatea Sa Regele, acordând I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, Președintele Consiliului de Miniștri, un concediu de 30 zile, I. P. S. S. a părăsit Capitala în ziua de 22 Februarie, mergând în străinătate.

Străini din jud. Neamț, obligați să părăsească țara

Comisiunea de revizuire a străinilor Bacău, în urma verificării actelor, a respins cererile pentru prelungirea termenului de ședere în țară, următorilor supuși străini, care urmează a părăsi România între 13 Martie crt. și 7 Aprilie crt.: Din Piatra-Neamț Emil I. Iantșkevski cu soția Eliza, mecanic la fabrica Mucava, retribuit cu 225.314 lei anual, supus polon; Martel și Suzi Nocker, supuse germane și cofetarul Trifan Chișcovic, supus sârb.

Din Buhuși, următorilor: Inszysch Israel și Inszysch Lelba, Goldwasser Mayer Dina și Benjamin Goldwasser, Feisman Ana, Iosel și Iacob Lewkowicz, Stambler Hersch, Frineta Stamler, Walter Alexandri și Elsa Walter, Zurkowschi Ierzy, Leocadia și Vaclav Zatlert, Lewkowicz Eliza Chaim, Ramer și Raya Meier, Surawiez Fiszal și Porecky Samuel, toți supuși poloni: Frantz Felsman, Kilian Cestmir, Topolarowa Zita, Quesser Ernst Ornort, Topolarowa Ruzena, Quisserova Ana, Maresch Rudolf și Schindler Eduard, toți supuși cehi; și Fritz Harend: supus german. Toți cei de mai sus aveau funcțiuni la Fabrica Buhuși și au putut fi urmăriți legal datorită biroului pentru controlul străinilor depe lângă poliția locală, condus de d. comisar Grădinescu.

Fabrica ce a adăpostit pe criminalul din Piatra-N. a fost dată în judecată

Cititorii noștri își amintesc de împrejurările în care s'a comis oribila crimă dela Piatra-N., când un anumit dezertor cu numele de Ion Ghidru, originar din com. Deda—Mureș, a ridicat viața batrânilor Lencu, pe motivul că vroia să-l declare la poștă. Înainte însă ca asasinul să comită această monstruoasă faptă, el a fost primit ca lucrător la fabrica Hitler, respectiv Ghoetz, unde s'a dat drept Gh. Moldovanu și unde a lucrat timp de 7 zile, țară ca fabrica să-l ti declarat conf. legii la biroul de populație.

Poliția, în continuarea cercetărilor, a dresat acte de dare în judecată contra fabricii Hitler—prin reprezentanți săi legali pe motivul că n'a respectat prevederile legii, adică să declare în trei zile pe oricine ar primi la lucru.

POȘTA REDACȚIE

Colaboratorii ocazionali sunt rugați a ne trimite articole scurte, spre a nu fi nevoiți a le scurta noi, din lipsa de spațiu.

Abonații care au primit cele trei numere apărute (156-158) sunt considerați că s'au angajat pe anul întreg.

Le mulțumim și îi rugăm să bicevoaiscă a ne trimite costul ab nameatului (100 lei) cunoscând că ziarul nostru n'are alte venituri pentru apariție.

Restaurarea Catredalei Orașului

Cititoria lui Ștefan cel Mare din orașul nostru—biserica catedrală Sf. Ion—a cărei restaurare durează de aproape doi ani este aproape gata pentru sfințire. Mobilierul lemnos, străni, etc. a fost confecționat în atelierele școlii de meserii din localitate.

Citii și răspândii!

Avântul

Din durerile celor lipsiți

Mal anul trecut a venit după serviciu, la oraș, tânăra Elena Roibu, din com. Bicăz. După un an tânăra, care este majoră și prin urmare nu poate fi pedepsită pentru concubinaj, a dat naștere unui copil, fructul unei dragoste nenorocite și în care ea și-a pus toată nădejdea de viață. Dar „omul ei”, care a plecat în armată, nu vrea să mai știe de Elena Roibu. Pentru ca să nască a fost internată în spital, căci nimeni nu primea o astfel de ființă, cu greutate. După a născut a părăsit spitalul, însă din cauza copilului n'o mai primește nimeni în serviciu, nici chiar străinii care caută fete tinere și imbujoare, cărora în mod excepțional le plătește mai mult și către care și ținerele naive se duc mai cu ușurință.

Nefericita de care vorbim a fost astăzi anchetată la poliție, deoarece a fost găsită dormind în cea mai mare mizerie, într-o cameră cu alte vr'o 10 persoane—barbați și femei—la birjarul C. Budău zis Dedel. Budău a fost dat în judecată la noua lege pentru declararea chiriașilor, pe motivul că a adăpostit pe tânăra de care vorbim. E o greșală, sau poate o neglijență care-și merită pedeapsa.

În fața acestui caz—când știut este că nu s'incurajate căsătoriile, deoarece un funcționar nu primește decât 150 lei ajutor pentru un copil născut și când concubinajul nu-i pedepsit dela 18 ani în sus, se pune întrebarea ce fac societățile de caritate și ocrotire?

Aici s'ar vedea binefacerile unor astfel de societăți, a căror intervenție ar salva un suflet nevinovat, condamnat ca sigur la moarte. Căci chiar dacă mama lui ar găsi un serviciu, nici într-un caz n'ar mai putea să îngrijească de odrasla ei așa cum s'ar cere la vârsta micuțului.

Nu vrem să supărăm pe nimeni, însă cazul de față ne obligă să-l discutăm.

Încercare de sinucidere

Tânărul Stan Vasile, din localitate, văzând că nu găsește de lucru la ncl o întreprindere și ca pretutindeni era refuzat, a încercat să-și pună capat vieții, tăindu-și beregata cu briciu. A fost însă oprit dela comiterea pe deplin a faptului de către o soră.

Otrăvia animalele

Locuitorii Gh. Damian, Titul, C. I. V. Planton, Nastasia Gne. Tabăreș și Mihai Parichi din com. Ciahlău, au reclamat jandarmilor că începând încă din anul precedent, niște răi tăcatori le omoară vitele și câinii de pe lângă gospodărie.

Șelul postului din Ciahlău, a suprimat zilele trecute pe Iosel Almășanu pe când se întorcea dela oraș cu un pachetel cu substanțe otrăvitoare, cumparată dela o farmacie din Piatra-N. La început rătăcitorul a declarat că are un medicament pe care-l întrebuințează pentru sine, căci e suferind. Fînd pus să bea de probă, a terminat prin a mărturisii ca a otrăvit un porc al brigadirului Alex. Blăgescu, care-i făcuse niște procese pentru delictul silvice. Cu astfel de metode a mai omorât 12 câini de al locuitorilor pe care după ce-l stropea cu stricnina îi ducea în pădure pentru ca animalele sălbatece ce eventual s'ar atinge de acele bolturi, să fie prinse fără multă muncă și să le întrebuințeze pielea.

Incediu. La casa femeii Ioana Ghe. Andrei Urătu, din satul Ogiluzi com. Răucești, a izbucnit un incendiu care a mistuit întregul acoperiș.